
UIT DEN LANDEN

De SPV en de kunst van het motorrijden

Een verhaal vertelt bij de diplomering van de VO-SPV juni 1995 door bestuurslid COOSPV Carla Raben . Het veld van de (ambulante) geestelijke gezondheidszorg beschreven aan de hand van een sfeertekening van het gemotoriseerd verkeer in Nederland.

Laten we het veld van het gemotoriseerd verkeer in Nederland eens nader bekijken....wat wordt het toch druk op de weg, er komt steeds meer verkeer bij, zelfs in het oosten van het land waar ik vandaan kom. Er wordt ook steeds harder gereden, het wordt al gekker.

Wie begeeft er zich zoal op de openbare weg van de ambulante geestelijke gezondheidszorg? Ik noem U 4 disciplines, zoals daar zijn de buschauffeur, de vrachtwagenchauffeur, de taxichauffeur en last but not least de motorrijder.

Om nou te voorkomen dat iedereen kriskras door elkaar gaat rijden en het een zootje wordt zijn er een aantal verkeersregels opgesteld. Deze verkeersregels moet je kennen en kunnen toepassen, voor sommige weggebruikers is dit al een hele crime.. Je moet je voertuig goed kunnen bedienen, op tijd richting aangeven en voor je op de rem trapt altijd eerts even in je achteruitspiegel kijken. Als het goed is krijg je al doende inzicht in het verkeer en kun je anticiperen op hetgeen er om je heen gebeurt. U begrijpt het al, het is niet makkelijk om je in het verkeer van de geestelijke gezondheidszorg te handhaven.

Als we de afzonderlijke disciplines eens bekijken krijgen we het volgende beeld:

De psycholoog heb ik de rol van buschauffeur toebedeeld...De buschauffeur rijdt een vaste route binnen een bepaald gebied. Hij of zij is gebonden aan vaste tijden, wijkt niet af van de uitgestippelde route en vervoert de pasagier van A naar B. Het lijkt mij als motorrijder een beetje saai, op zo'n vast traject, maar... de ene buschauffeur is de andere niet...er kunnen wilde uitstapjes gemaakt worden van stads- naar streekvervoer en de echte avonturiers vinden we op de lange routes naar het zuiden van Europa....je ziet ons ook overal...

U mag vast raden wie ik bedoel als ik het heb over de discipline met de meeste macht van alle weggebruikers terwijl ze in aantal toch niet zo overheersend zijn.. de vrachtwagenchauffeur....juist ja, de psychiater. Een belangrijk kenmerk van deze groep is het feit dat ze bijzonder goed georganiseerd zijn, als U wel eens met Uw auto met caravan de grens over wilde gaan om te genieten van Uw welverdiende vakantie en in een blokkade terecht kwam kunt U erover meepraten. Als ik op de snelweg rijd met mijn motor haal ik nog wel eens een vrachtauto in en als ik dan omhoog kijk in de cabine dan valt me nog iets op, ze houden elkaar zo goed op de hoogte... Breakie, breakie, amice...do you read, over.. En let op...er zijn vrachtwagenchauffeurs die beweren elk voertuig te kunnen bestuderen terwijl ze daarvoor geen rijbewijs hebben!!!

De volgende groep is die van de taxi-chauffers...een verhaal apart. Taxi-chauffers vind je in alle stromingen terug, over het algemeen zijn het keurig nette lui, maar je hebt er gajes tussen... Als u wel eens gebruik maakt van het openbaar vervoer weet u dat de taxi het meest exclusieve middel in deze branche is, de taxi brengt U van deur tot deur.

Maar, je betaalt er dan ook wel voor, de meter begint al te lopen vòòrdat je bent ingestapt, 's-nachts dubbel tarief en de eigen bijdrage schiet per jaar omhoog. De psychotherapeut dus.

En dan hebben we daar tenslotte de motorrijder ofwel de spv en wat maakt de motorrijder nu zo bijzonder, wat onderscheidt de motorrijder nu van al die andere coureurs?

Ik noem U een aantal kenmerken van de motor en de motorrijder:

Het acceleratievermogen van de motor is bijzonder groot, je bent snel ter plekke indien spoed vereist is.

Wendbaar als de motorrijder is manoeuvreert deze zich tussen de andere weggebruikers door.

Parkeerproblemen kent de spv niet, voor de motorfiets is altijd wel een plekje te vinden.

Misschien wat zuur voor andere weggebruikers maar de motorrijder staat nooit lang in een file. Bij het stoplicht staan ze altijd vooraan en zijn als eerste weer weg. De spv maakt het meeste aantal kilometers van alle disciplines, echte kilometervreters zijn we.

Dat is mooi voor de baas van het transportbedrijf want een motor is niet zo duur, enig idee wat een bus kost...over een vrachtauto hoeven we het dus al helemaal niet te hebben, die zijn onbetaalbaar geworden.

Toch is er een groot nadeel verbonden aan het motorrijden en dat is de kwetsbaarheid van het vege lijf. Het is dan ook belangrijk om te zorgen voor goede bedrijfskleding en voor een gedegen kennis en kunde om de machine onder controle te kunnen houden.

Zo kom ik dan tot de kern van mijn betoog,

De SPV en de kunst van het motorrijden.

Allereerst heb je natuurlijk kennis nodig van het verkeer in het algemeen en van de techniek van de motor in het bijzonder.

En een motor dames en heren bestuur je niet alleen met je hoofd maar vooral met je gevoel, en het gevoel van de motorrijder zit 'm niet in de rechterhand maar in de heupen.

Een goede spv heeft het regelmatig op de heupen, hoe losser de heupen hoe beter de motor te besturen is.

Tegen de andere weggebruikers die misschien in de zaal zitten wil ik zeggen: Het lijkt misschien wel makkelijk dat motorrijden maar dat is het echt niet, ga er maar eens opzitten! Het vereist souplesse, je durven overgeven aan de machine, desnoods plat door de bocht durven gaan. Zorg hebben voor de motorfiets, één er mee worden, onmisbare kwaliteiten.

Je moet lef hebben om op een motor te gaan zitten....

Je moet er niet vanuit gaan dat je gezien wordt, goed observeren en ogen voor en achter hebben.

De kunst is om een balans te vinden tussen enerzijds alertheid en voorzichtigheid, liever even gas dichtdraaien als er een vrachtauto met oplegger of bus

plotseling de weg op komt denderen. Anderzijds moet je laten zien dat je er bent en moet je respect afdwingen bij je medeweggebruikers.

Al naar gelang de behoefte rijdt je als motorrijder een stukje met je cliënt op, soms ervoor om de weg te wijzen, soms ernaast en bij vergevorderden rijdt je erachter. Moet de hele familie mee dan is daar de motor met zijspan.

Het kan zijn dat je na een aantal jaren motorrijden behoefte hebt aan verdieping. Laten we zeggen, het is glad en je voelt...ik wil een slijpcursus.

Gelukkig is daar dan de Voortgezette Motoropleiding voor SPV-en. Een groot deel van de motorrijders kiest voor deze opleiding. Als examinator ben ik aanwezig geweest bij een aantal examens, zelf heb ik ook de voortgezette motoropleiding voor spv-en gevolgd en wat mij betreft, deze opleiding verdient zeker het kwaliteitskenmerk : "Erkende ANWB rij-school."

De staf bestaat uit de volgende personen:

Twee in de praktijk geschoolde rij-instruktrices en experts in goed en veilig slippen..Dorry Schopman en Marjon Arends.

Dé docent voor al Uw theorielessen. Kees de Winter, Uw eerste hulp bij

motorpech en wegenwacht, Ben Venneman. En tot slot de man die op het eerste gezicht wellicht doet denken aan een Hells Angel maar in de praktijk juist veel onheil helpt voorkomen, Frans van Mierlo .

Nog even terug naar het wegverkeer in nederland, misschien vraagt U zich af waar onze doelgroep zich nu bevindt.. Welnu, onze cliënt kan zich overal bevinden, dat kan degene zijn die denkt het verkeer te moeten regelen op een druk kruispunt, de zondagsrijder die de auto maar niet boven de 40 kilometer uitkrijgt en sombertjes voortrijdt, of zoals ik laatst hoorde over een bejaard echtpaar wat opeens zo'n prachtig breed lang recht fietspad ontdekte met dubbele rijstroken...

Ik kom aan het eind van mijn verhaal... Ik ben verheugd over het feit dat er steeds meer motorrijders te zien zijn op de weg.

Met onze unieke eigenschappen vervullen we een functie die door geen van de andere weggebruikers te vervullen is. Ik wil jullie motorrijders met slijpcursus van harte feliciteren met het behaalde diploma en wens jullie nog vele veilige kilometers toe.

En tot slot; Denk aan je valhelm en houdt het vizier open...

Onderzoek sociaal psychiatrisch verpleegkundigen

In de nieuwsbrief van het Nationaal Fonds Geestelijke Volksgezondheid (NFGV) kwamen we onderstaand bericht tegen over het onderzoek naar sociaal psychiatrisch verpleegkundigen.

De meerderheid van de Sociaal psychiatrisch Verpleegkundigen vindt dat zij zich moeten houden aan hun 'stiel'. De kern van ons werk ligt bij de groep psychiatrische patiënten 'die de hulp het hardst nodig heeft', de chronische

patiënten. Het accent van de inhoud van het werk hoort vooral te liggen op het geven van steun, bieden van structuur en advisering bij materiële en immateriële problemen. Een verschuiving van het werk, bijvoorbeeld in de richting van het geven van psychotherapie, is aldus een meerderheid van de SPV-en niet gewenst. Zo luiden een paar conclusies van een onderzoek onder de 1600 SPV-en die in

de GGZ werken. Het onderzoek is uitgevoerd door het Nederlandse centrum Geestelijke Volksgezondheid met een subsidie van het NFGV. Het is er één in een reeks van inventarisaties van de beroepsgroepen in de GGZ, die door het NFGV worden medegefinancierd. Deze studies zijn met name van praktisch belang voor de inrichting van de opleidingen.